

ШУМЕНСКА ПОЩА

ЕСТНИКЪ ЗА КУЛТУРЕНЪ И СТОПАНСКИ НАПРЕДЪКЪ НА ГР. ШУМЕНЪ И ОКОЛОСТЪТА МУ

Редакторъ: Д. РАДЕВЪ ●● Сьредаторъ: Г. НИКОЛОВЪ

Излиза всѣки присѣтъственъ вторникъ и сѣбота
ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ 80 ЛВ. 6 МЕСЕЦА 50 ЛВ. 3 МЕСЕЦА 30 ЛВ.

Год.

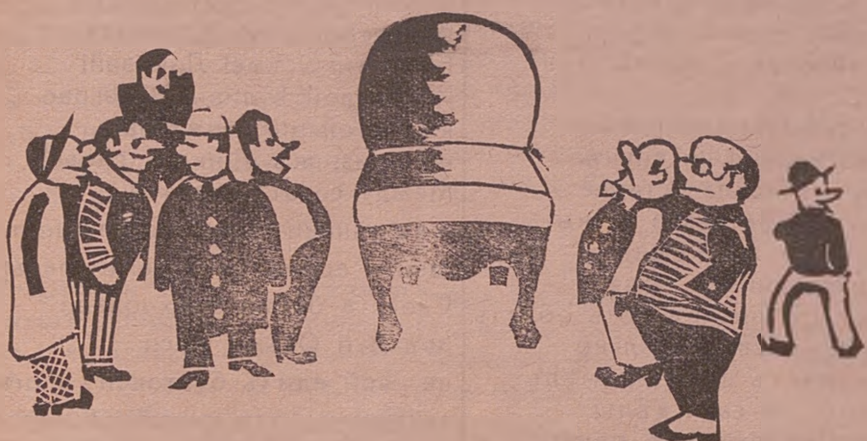
ОБЯВИ: Търговски — 2 лв. кв. см. официални — 2 лв. кв. см.

Ред. и админ — пл. „Ц Борисъ“. Тел. 140.

123

брой

Родилнитъ мъжи на кметското кресло

Кметското кресло е празно
вечъ отъ десетъ дена
В'родилни мъжи се замъжи
кметъ да си излъжи

Иска хора: силни дейни
упорито — смѣли
Въ силна воля, духъ, способностъ
прев'рнати цѣли.

Популярната банка презъ 1937 г.

На 27 мартъ, т. г. се състоя годишното събрание на Шуменската поп. банка, което е по редъ. На събранието присъствуваха надъ 400 души членове, представляващи всички професии, съсловия и обществени рангове. Радостно бѣше, ато гледаше човѣкъ, че около кооперативната идея сж се бединили маса шуменски граждани.

На събранието присѣтствува и г-нъ Д-ръ Палазовъ, директоръ на съюза на попул. банки, който взе участие и въ изискванията. Отчетътъ, който даде отъ председателя на тр. съветъ, г-нъ Янко Абакиевъ, се изслуша съ голѣмо внимание и не можеше инѣкъ, щото постигнатитъ резултати презъ изтеклата година заслужаваха това внимание.

Следъ доклада на контр. съветъ, се прочете протокола ревизията на банката отъ съюза на поп. банки, баланса „електроснабдяване“ и зачанаха разискванията, които аеха твърде малко. Почти съсолютно болшинство събрание гласува за освобождаването на респективнитъ съвети отъ отговорностъ.

Даде се докладъ и отъ делегатитъ на конгреса на съюза поп. банки.

Страна одобрение и на респективнитъ бюджети — на банката и отдѣла електроснабдяване.

По-голѣмо оживление се внесе въ събранието, когато се сложи за одобрение протокола на управ. съветъ (№ 26 отъ 6 VII 1937 год.) за освобождаване отъ длъжностъ бившиятъ директоръ на банката Драг. Шоповъ. Но и тукъ внушителниятъ вотъ за одобрението на въпросното уволнение турна край на тоя разпалванъ отъ известни среди въпросъ.

Не се сбжднаха надеждитъ на отдѣлни лица за бурни дебати и бламации. И сега пролича здравината на кооперативното съзнание у членоветъ, които, за отдѣлни личности, не пожелаха да раздрусатъ банката... Въ управата на последната има сгари и изпитани членове, които сж гаранция за правилния ходъ на банковитъ работи. И най-бѣглиятъ погледъ върху отчета на банката показва, че смѣткитъ сж се движили най-благоприятно.

Членоветъ на банката (2579) сж увеличени презъ годината съ 113, а дѣловия капиталъ, поради случайни обстоятелства, е намаленъ съ 220,000 лв.

Голѣмото число вложители и голѣмия влоговъ капиталъ,

МОДЕРЕНЪ ОБУЩАРСКИ МАГАЗИНЪ „И ДЕАЛЪ“

на ул. „Славянска“ подъ пощата

Съобщава на почитаемото гражданство отъ града и селата, че магазина разполага съ голѣмъ изборъ отъ ГОТОВИ ОБУЩА най-нови модели: дамски, мъжки, детски и всички видове лѣтни сандалети, които ще задоволятъ и най-изтънчения вкусъ на клиента

Приематъ се и поръчки.

Цени умерени

1—6

Съ почитание: Д. ВАСИЛЕВЪ.

Дрехарница „С Л Ъ Н Ц Е“

на площада „Царъ Борисъ“

По случай приближаването на Великденъ съобщавамъ на почитаемото гражданство, че ми пристигнаха голѣмъ изборъ платове за: МЪЖСКИ ДРЕХИ, ПАРДЕСЮТА, ДАМСКИ КОСТЮМЧЕТА отъ всички реномирани фабрики. Сжщо магазина ми разполага съ голѣмъ изборъ на готови мъжки и детски костюми и пардесюта, а така сжщо и европейски мушамы — мъжки и дамски. — Ценитъ подъ всѣкаква конкуренция, качество ненадминато.

Съ почитание: ПОПЕТО.

надъ 56 мил. лева, говорятъ твърде много за моралниятъ кредитъ на банката.

Има увеличение на редовнитъ пласменти съ 2,300,000 лв., а сждебнитъ вземания, просроченитъ записи и пр. сж чувствително намалени.

Авоарътъ на банката въ съюза е увеличенъ съ 5,400,000 лева.

Реализираната печалба се равнява на 4582098 лв. На дѣловия капиталъ ще се раздаде по 4 лв. на 100.

Печалбата, макаръ не прѣка цель на банката, но все пакъ е мѣрило за нейното развитие и корективъ за лихвения процентъ на пласментитъ.

Следъ редъ пожелания отъ страна на членоветъ, къмъ 14 часа, събранието се вдигна и въ 15 часа започна изборъ.

Преизбраха се старитъ (излъзлитъ по редъ) 3-ма членове — А. Сърмовъ, А. Георгиевъ и Г. Киселовъ, за управителния съветъ, а така сжщо и членоветъ на контролния и техническия съветъ.

Страница на нашитъ млади

ПЕТЪРЪ РИБАРОВЪ

Предпролътна агония

... Мислитъ му достигнаха до отчаяние.

... Той бѣ прирѣченъ—не можеше да върне презрението. Бѣ отхвърленъ не можеше да отиде пакъ тамъ. . . Нищо друго не му оставаше освенъ да свърши съ тоя тъй нелепъ и п. диграващъ се съ него животъ. Вълнуваше се до трѣска. Бошуваше душата му. Не му бѣ жалъ че ще се лиши отъ съществуването си. Смъртъта отдавна я желаше, но тя не идваше. Бѣ решилъ самъ да я повика. . . Открояваха се дърветата около н го; шумѣха вѣйки подъ краката му. Ляхаха предпролѣтния въздухъ. Птички цвъркаха наоколо. Всичко говорѣше за пробуждащия—се пролѣтенъ животъ. Природата бѣ противъ неговитѣ размишления. Но това не го бланѣше. Вървѣше и стигна въ парка. Тамъ радиото бръмчеше и подканеше за животъ. Не! той и него не хареса: Радиото е за щастливцитѣ, а не за него нещастния. . .

Стана. Тръгна. Дойде до алеята която водѣше за гробищата. Отъ главнитѣ гробищни врати излизаха жени въ черно. Съ трауръ. Една млада жена мина край него. Поздрави го. Поздрави я. Преди нѣколко дена я бѣ виждалъ въ болницата да гледа детето си. Сега бѣ въ трауръ. Умрѣло. Той продължи всѣ тъй съ леко приведена глава. Влѣзе въ гробищата: стърчаха високи бѣли паметници; извѣхѣли отъ времето кръстове и оголени дървета. Заблужда изъ паметницитѣ и надписитѣ имъ: „Тукъ почива Д. М.—студентъ—нашата гордостъ, радостъ и утѣха“—Въ едно малко медалионче стоеше портрета на единъ младежъ съ буйна коса, голѣми черни очи и хубаво лице. Пресмѣтна годинитѣ на живѣнето му: точно 22.—„Какъвъ здравенякъ, а колко рано решилъ да напусне земята“—нѣ какво вътрешно любопитство го караше да научи причината за тъй скорошното му умирање. Горчива усмивка мина край устата му: не можеше. . . Малко ли сж хората, които не хаятъ за живота си? Защо имъ е животъ, когато той не носи щастие и радостъ, а само мъчение и тормозене?!. . . Ето тоя може би отъ собствена смъртъ да е умрѣлъ, но пакъ стои гордъ на снимката. „Я го вижте какъвъ е красавецъ!“ О, не, не, не! Билъ е но не и сега! Ако вземеше да разрови гроба Би намѣрилъ само кости и прахъ! Ето що е смъртъта:

Ни поменъ съ красота. А живота мъчение и тормозъ.

Тѣй сега той размишляваше. Спрѣ при другъ паметникъ. Тукъ майка и дъщеря въ полусмисната поза се мърдѣха въ позлатени околорѣстѣ медалиончетата, а надъ тѣхъ слепена въ паметника мраморна жена съ разплетени „коси“ „отчаяно ридаше“. Отдавна сж минали годинитѣ, а бюста всѣ „плачеше“ и ще „плаче“ докато нѣкоя случайност не го разруши на малки мраморни късчета. . .

Наоколо стърчаха паметници: малки голѣми; мраморни каменни; бездушни мъртви. Пролѣтния лѣхъ ги галѣше слънцето немивостиво ги пареше, и тѣ стърчатъ и стърчатъ, ненарушавайки околната тишина. Остана залъ себе си мъртвитѣ мрамори. Стигна кантона при гарата. Прескочи желѣзнитѣ релси. Ледени трѣпки преминаха по тѣлото му. Ето и огромното тѣло на влака съ буботене приближаваше. Едно подлагане на главата му върху желѣзнитѣ релси би прекратило мъченията и отчаянието му! После?!: „Кости, прахъ“:—ни поменъ отъ красота! Вътрешенъ хладъ го възпрѣ. . .

Отъ отсрѣщното дърво чуруликаше птиче. Не подканяше ли за животъ?! Защо идваше пролѣтъта?! Защо се кичеше съ зеленъ губер земята? Защо наново се пробуждаше природата?! . . . Не бѣ ли това живота?! . . . Но кой може да го разбере? Никой! Живота хитрува. Той не дава да го узнаятъ тъй лесно докато не опитатъ горчивитѣ му достигащи до отчаяние и следъ това нежно му изчислятъ съзидатъ и каратъ да го обичатъ. Животътъ! . . . Само търпение, живота всичко дава, макаръ пѣнкога да капризничи. Трѣва да му прощаваме! . . .

Чудовищно огромното живоно—влакътъ, свѣкавично отмина къмъ него и отнесе нѣкъде далече отчаянитѣ му мисли.

Слънцето блѣстеше и оросваше влака покаралъ я зеленъ губер съ лѣтни лѣчи. Коли, хора и работници прѣкосваха близкото шосе.

Бѣ падналъ пролѣтния лѣхъ Живота наново се заражда.

Младежи, давайте вашитѣ първи работи въ страница на младитѣ.

Конст. Костовъ

Василь Левски

(Часть отъ поема).

Гърмятъ набожнитѣ камбани и ясниятъ тържественъ звѣнъ надъ роднитѣ гори, балкани събужда спящитѣ отъ сънъ. На истокъ въ кървава позлата гори небето и нощта звездитѣ трепетни, луната прибира бавно. . . Ей лѣщятъ на монастирскитѣ килии чисто осветени прозорцитѣ и лѣжъ свѣтливъ надъ цѣвналъ храсъ разлистень

пчели събира. . . Но е глѣчъ—въвъ двора шепнещи монаси се шурятъ изъ килиитѣ, пакъ пробѣгватъ и зоватъ съ уста си и въ църквата отиватъ, чакъ въ градината, между шумака се взираатъ зорко и слѣдятъ, а други долу скрити чакатъ и тихо, тайно тѣ шептятъ. . .

И стария свещеникъ плаче за толкозъ верния си внукъ. Недей горчиви съзиди старче безплодно лѣ! Заглѣхва звукъ изъ сънитѣ доли и леко и въ още здрачнитѣ поля явъ пѣна кръвна, въ потъ облятъ съ подкови тракащи, далеко се носи конникъ волень, смѣлъ къмъ утрото на своя дѣл! Хвърчи о Левски презъ полята на родната страна, лети! Край тебе пѣещи житата не шепатъ ли, че трѣбва ти на робството вѣковно края да сложишъ съ пристѣпъ свѣтълъ новъ?

Край тебъ птичкитѣ играятъ и всичко живо за любовъ не шепне ли въ сърдцата млади и въ стареца глава навѣлъ! Не искашъ ли овце ливади? И ето волния орелъ въ просторитѣ лѣчисти смѣло се носи гордъ! О, твойго дѣло! И въ дѣлото въ народа цѣлъ да блѣсне волността—орела! Кога е въ смъртенъ бой, той мрѣ—но мрѣ геройски! И прострелятъ, въ последна бранъ, макаръ раненъ ой чака врага и тогава борба на смъртъ или животъ! Хвърчи, о Левски! Тебъ такава борба те чака! Твоя родъ! . . .

Нощта припада съинъ, леко. . . Отнѣкъде едва вратникъ проскърца, чуй се викъ и глѣхне сънено, дал ко. . . Но кой е този пѣтникъ късенъ що крачи бързо въ пѣтя самъ и цѣлиятъ пребитъ, окжсанъ той спира плахо тукъ и тамъ

и ужъ отъ дрехитѣ наведенъ набрания изтупва прахъ, а тайно взира се отпреде обзегъ въ предпазень, смѣ

Въ конака стражата е будна и презъ прозореца трепти на палавъ лѣжъ играта чудна! Но бързай пѣтниче о ги! Селото вече е заспало и млѣкна кучешкия вой! И нищо, че луната бѣла свѣтлѣй всрѣдъ палавъ

отлѣво спотаень въ мрака за сжция уречень часъ тебъ селянитѣ сега те чака, и чуешъ ли спотаень гласъ? И пѣтникътъ съсъ зная надежъ рѣжа замахва довѣрчивъ! Наоколо се пакъ оглежда и мѣта искрящи очи. И сѣнки две се приближиха потѣнали въвъ сѣнчестъ дворъ. И шепота на тихъ говоръ дърветата човѣкъ укриха. . . Бучи ти Осъме! Ликвай! Край твойтѣ дивни брѣгове кжде селянитѣ пѣтватъ на призракъ сѣнката снова! Между селата спотаени и въ ранненъ день и въ нощень шепти единъ бунтовень гласъ!

Словата бойно възхновенни подемай Осъме, носи че твой единъ бунтовень синъ. закърменъ отъ скръбъта народъ единъ твения пѣтъ съзналъ, разпалва искрата свободна въ народа въ робската страна! И ти Балканъ чела надигай! Гори шумете бурно вий! Единъ народъ отъ сънъ се ва и тайно „свобода“ мѣлви! . . .

ПРОДАВА СЕ КЖЩА

на износна цена. Паянто въ центъра на града, Ц ул. „Маджарова“ 710 водна и електрическа сталация. Актъ веднажъ

Споразумения: Атанасъ Ив просбописецъ—Шуменъ

Печатница З О Р А—ШУ

Б. Спасов
Н. Пазаръ

Вета

(следва отъ брой 121)

Седни! ето тамъ—и тя ми показва съ рѣжа единъ сводестъ санѣкъ—единствената по-ценна вещь въ тази стая. Гласътъ и се разгласи бавно, гъгниво и нейниятъ нищо не показващъ погледъ се мъчеше да бжде привѣтливъ. Сѣдамъ на посоченото ми мѣсто и я гледамъ. Тя кърпи бельо. Рѣжата и се движи бързо, бързо и скжсанитѣ мѣста чезнатъ едно по едно. Чудя се какво да и кажа, и интересно винаги при такива случаи ми иде да кашля безъ да съмъ истиналъ. Другъ пѣтъ тя ми помагаше и първа започваше да говори за времето, за паритѣ и за къвото и дойеше на ума. . . Но днесъ?.. ето, седи тамъ,

шие и мълчи—мълча и азъ

Стариятъ прогнилъ будилникъ едвамъ, едвамъ отмѣрва времето и въ настѣпилата тишина се чува само той. Свѣтлината идваща отъ прозореца доста обилно, обливаше Вета и тя ми се струваше като нѣкоя героиня. Героиня на мъжитѣ и геглата.

Въ много разговори които съмъ ималъ съ нея, тя ми е описваща и винаги съ особена гордостъ своето минало.

Мжжътъ и билъ фурнаджия и тѣ живѣли като гугутки, както се изразяваше тя. Хубаво ама нѣкой съ лошо око имъ билъ завидѣлъ и нещастията започнали. Мжжътъ и се пропилялъ, съвършено пропадналъ и се раздѣлили. Следъ това тръгнала сама по свѣта. Лутала се на самъ на тамъ и най после житейскитѣ вълни я изхвърлили въ София, тъй както биватъ изхвърле-

на и съ хиляди други нещастници. Сега работѣше на гарата и въ свободното си време перѣше дрехитѣ на кошнитѣ си.

— Е Вета, кажи нѣщо! стига сме мълчали.

— Е, па. . . що да ти речемъ?.. мѣка, па мѣка.., те това си е, друго нѣма. . . Бога ми друго нѣма. Защо съмъ се родила щомъ щѣло е да бидетъ таквия теглила?.. ехъ Божа. и тя захлипа.

Ехъ Вета, остави, недей плака. Па знаешъ ли що ще е утре? не нали? Успей си се, добъръ е Господъ, той нѣма да те остави, той все ще ти донесе нѣкога щастие. Та човѣкъ, между другото е и за това—за да страда. Не знаешъ нали?—сега страдашъ а утре?—утре може би ще благославяшъ небесата за изпратеното щастие и тогава ти ще мислишъ за твойтѣ минали страдания, като за отминалата зима и

ще си спсмяшъ сѣто ху страни на твоето нещастие. човѣкъ колкото и зѣлъ да помни само доброто—ако забравя както се забравя лошъ кошмаръ?—Успокой се—ще дсйдатъ и по добри дни. Тукъ обаче Вета взе да бухна, като че ли цѣлиятъ чакала да се освободи отъ та си.

Ще дойдатъ, Па кога, кога ще дойдатъ? Кога умрѣ а? Ето азъ чакамъ толкова го все хубави дни чакамъ—Виждъ че не идатъ. Едно седнамъ на портата, като момиченце на 15—16 годъс гледамъ кой минава. Мине ечемъ нѣкой „думбазинъ“, а чека—ето ще вземемъ за такъвъ богаташъ па рахатъ си гледамъ. После ще мине

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕГЛЕДЪ

БЪЛГАРИЯ. Н. В. Царят на 26-ият прие новия италиански пълномощен м-ръ Джузепе Галамо Аиелфи, маркиз де Кастелнуово, за всички свои акредитивни пи м-ра името на Н. В. Краля и Император на Египция. Царят е приел за означени акредитивни и съ за България признава анексията (съединението) на Абисиния към империята.

— Санаториумът при Лъджене гърдоболни учители ще бъде открит на 1 април. Болните ще се куват до окончателното им оздравяване с право на една година атент и една година неплатен тускъ.

— Проучва се въпроса за производене вълна от дървесина у нас, да замъни внасяната вълна за 3 милиона лева.

— От 25 април до 8 май в Пловдив ще бъде открит VI мострен пазар. Ще се изложат наши и чужди странични разнородни произведения.

— Въ изборите в Софийска област се избраха 30 народни представители (3 в София, 7 в Софийските селски колегии и 18 в Софийските колегии). Кандидати бяха 10 души.

— Професор Е. Рико Димитров, който е приятел и италиански учен, се изказва за българската народна пѣсен, че тя е най-народното въ литературата ни и тази пѣсен е една от най-хубавите въ българската.

— Въ обиколката си в южна България военният м-ръ г. генерал Сколов казал през граждани: „Нашата армия трѣбва да се дава да работи спокойно и мълчливо както въ миналото, когато не спечелила прозвището Велика мълчалница. Намѣска на войната въ нашия политически живот ограбява също така пагубно, каквото и участието на политиката войската“.

— Изборите в Софийска област на 27 март дадоха следния резултат, избрани: професор Ал. Цанков (срещу него по гласове д-ръ Григоръ Чешмеджиев), Пасиуховъ, журналист, Тодоръ Кухаровъ, директор на в. „Слово“ (пропадна Янко Сакжзовъ, д-ръ Гиргиновъ, П. Мидилевъ, И. Левъ, Хр. Статевъ — всички бивши министри); Григоръ Василевъ, адвокат, И. Мечаровъ, журналист, д-ръ Н. Сакаровъ (проп. Б. Смиловъ и др.). Божино Пророкъ, бивш основ. учител, Д. Жалановъ, бивш пом. кметъ, други избирателни колегии избраха: Георги Кулишъ, журналист; Рашко Маджаровъ, бив. м-ръ; Дим. Маджаровъ, адвокат; Ник. Д. Петковъ, адвокат; Цв. П. Кръстевъ, Б. Василевъ, — адвокати; Г. Шишковъ, председател на ловната организация; Д. Пешевъ, бив. м-ръ, и др. — всичко 30 души.

— Починалъ е веднага след гласуването си от възлечение в една на соф. секция Янаки Гелевъ, 73-годишен, свършил Солунската гимназия, правни науки в Цариград и Висшето училище за политически и стопан. науки в Париж; билъ учител в Македония и капул-кехая при Екзархията.

— Починалъ е веднага след гласуването си от възлечение в една на соф. секция Янаки Гелевъ, 73-годишен, свършил Солунската гимназия, правни науки в Цариград и Висшето училище за политически и стопан. науки в Париж; билъ учител в Македония и капул-кехая при Екзархията.

ГЕРМАНИЯ — ЧЕХОСЛОВАШКО. Германското искане да се даде по-големи политически права на германците в Чехословакия е поставило вътрешното положение на последната държава в криза. Всички досегашни министри в Прага от германски произход, сж подали оставка. Границите и преходите с Германия се укрепват за отбрана ако германците поискат да навлезат както в Австрия. Този конфликт създава нови тревоги за Англия и Франция.

АВСТРИЯ. Бившият канцлер д-ръ Шушнингъ ще бъде даден под съд заедно с сподвижниците му за намѣрене, да използват предложението от тях плебисцитъ „за измамни цели“.

КИТАЙ — ЯПОНИЯ. Военните действия сж въ застои от японска страна. Въ Япония ще се създаде особено министерство за управлението въ завзетите от японците китайски области. Японците нѣма да заемат други провинции. Подобно на Абисиния, окупирания въ Китай земи ще бъдат анексирани въ последствие към Япония.

— Китайците предприемат големи офанзива по железопът. линия Тянь-Цинь-Пукеу.

ГЕРМАНИЯ. От понеделник (28 март) монетата шилингъ в Австрия се замѣнява с германската марка.

— Изпратена е остра нота до чехословакото правителство, че ако не се спрат противогерманските новини, германският печат ще започне енергична противо чехословакка кампания.

ЮГОСЛАВИЯ. Въ сената сенаторът В. Йовичъ гонорилъ за вѣчно то приятелство с България, която той вѣрвалъ, щѣла да се присъедини към Балканското споразумение. Българското царство е сестра с Югославия и българският народ е част от южно славянство, докато билъ Войниковъ. Съ Москва могат да се води приятелство и да се признае управлението й, ако се откаже от комунистическата си пропаганда.

Дами и госпожици,
Предпочитайте ЕЛЕКТРИЧЕСКОТО КЖД-РЕНЕ СЪ НОВИ АПАРАТИ само при
Бръснаро-Фризьорския салонъ

„ДАЛИЛА“

на П. АРНАУДОВЪ, находящъ се на ул. „Славянска“ срещу 7-а п. дружина.

Трудово Кооперативно Строителна Задруга „Гранитъ“ — Шуменъ

Съобщение

Честъ ни е да съобщимъ на почитаемото Шуменско гражданство и Г. Г. ръководителите на частните и обществени предприятия въ гр. Шуменъ и околията че, Зградо-Строителната Кооперация „Гранитъ“, има за обект: постройка и ремонтъ на здания, мостове, канали, водопроводи и др.

Кооперацията е образувана: а) от майстори с майсторски свидетелства и б) от работници — специалисти по всички специалности на строителния занаятъ.

Работа бърза чиста и солидна, съ цени народни.

Молимъ почитаемите г. г. граждани и общественици да си взематъ бележка и ни подкрепятъ, като съ това ще изпълнятъ единъ граждански и обществен дългъ.

Оставаме съ Кооперативенъ поздравъ:

К. Дѣловодител: М. СТОЕВЪ Председател: В. ДИМИТРОВЪ
Канцелария срещу Сждебната палата — работническия клубъ.

ло да се води приятелство и да се признае управлението й, ако се откаже от комунистическата си пропаганда.

СЪВ. РУСИЯ. Всички офицери щѣли да бъдат заменени с подофицери;

— Арестувани сж много полски комунисти, живущи въ Русия и членове на австрийската секция комутерна обвинявани въ улеснение на събитията въ Австрия, считани неблагоприятни за Съв. Русия.

— Освенъ базите въ Мурманскъ (Ледовития океанъ) и Владивостокъ (Тихия океанъ), Съветска Русия сега създава и трета морска военна база на Охотско море. Базата Владивостокъ е призната вече за не особено сигурна.

Единият от строените сега въ Америка гигантски врендаути е предназначенъ за базата въ Мурманскъ, а другия — за новата база въ Охотско море (морето свързващо Ледовития с Тихия океанъ).

АНГЛИЯ. Въ камарата на общините (24. III) мин. председателя Ч. Мърленъ като разглеждалъ общото положение въ Европа казалъ,

че Англия е за мира, но ако й се наложи войната — ще я приеме — О. Н. трѣбва да се запази. Англия има задължения за взаимна защита съ Франция, Белгия, Португалия, Египетъ и Иракъ. Англия не може да даде обаче никакви гаранции за намѣса тамъ, гдето жизнените интереси не сж засегнати. — Ненамѣсата въ Испания трѣбва да се поддържа. — Войната е далеко, но все пакъ тя се приближава.

ЯПОНИЯ. По руски сведения Япония се приготвяла да удари Англия въ „Бисера“ и, Индия, която, както и Авганистанъ, съседна съ Индия, сж наведнени от Японски стоки. Въ Авганистанъ Японците сж получили концесии за постройка на летища и пѣтища, а японски офицери отиватъ като инструктори на авганистанците. Води се голема пропаганда за паназиятизмъ въ Индия; въ северната и част агитира авганистанецътъ Пратапъ, а въ южните индийски области агитира индусътъ Босъ, на почва за освобождение от английско господство.

мъ Зелковъ

ДОБРИ ВОЙНИКОВЪ

1878—1938

Така сж гледали съвременниците на Войникова, хора по прости или примитивни, на неговото дѣло, а би следвало и днес да подемъ, когато ще оценяваме дѣлото му.

Войниковъ е роденъ въ Шуменъ на 10 ноември 1833 година. Синъ единъ отъ най-събудените на негово време, Войниковъ е като дете се е отличавалъ съ своя кротък и благъ характеръ, сто да „хайкува“ по улиците, е прекарвалъ свободното си време въ кѣщи надъ книгите. Въ лицето е миналъ за единъ отъ хатни прилежителни ученици. По него не учители въ Шуменъ сж били

Савва Филаретовъ (1846—1848) и Савва Доброплодни (1847—1859) особено последния е изигралъ съществена роля за бъдещето на Войниковъ. Той е оценилъ любовно-знателността на скромния и тихъ Добри, посвѣщавалъ го е въ неговата работа и е допринесълъ много да може да продължи образованието си въ чужбина. Както бележи Илия Р. Блъсковъ, една отъ заслугите на Доброплодни, тоя старъ народенъ учител, е: че убеждавалъ по възрастните си ученици да отидатъ въ чужбина „гдето има училища сж в сокообразовани учители“. Доброплодни сжко така е вдъхналъ, може би пръвъ, у

Войникова любовта къмъ театъра. При организирането отъ него първо българско представление „Михалъ Мишкоѣда“ Войниковъ е билъ единъ отъ главните му помощници и пръвъ актьоръ.

Благодарение отзивчивостта на сродниците му Братя. Стоянови, видни шуменски граждани, които сж поели издрѣжката му, тъй като баща му отдавна е билъ починалъ, Войниковъ е заминалъ за Цариградъ, кждето е постъпилъ въ Бебешкото френско училище. Следъ тригодишно следване, къмъ 1858 година, Войниковъ се връща въ родния си градъ Шуменъ и поема училището отъ своя учител Доброплодни. Отъ тукъ вече започва неуморната и плодотворна дейностъ на Войникова въ служба на народа. Той е продължилъ дѣлото на учителя си съ много по-широкъ и реформаторски замахъ. Докато

предшествените му сж обръщали внимание само на външната страна на преподаването, машиналното заучване „само за похвала предъ народа“, Войниковъ се е спрялъ изключително на „вкусната и сладка срѣдина на плодътъ — учението“, ученикътъ да учи съ съзнание за самообразование, за да бъде годинъ и полезенъ синъ на народа си. Още съ влизането си въ училище той снима надписа „Шуменска полугимназия“ и го заменя съ новъ „Шуменско народно училище“. Ето какво пише Н. Ив. Бацаровъ въ спомените си за тая нова и смѣла за времето си реформа: „Отъ тогава излѣзе наяве думата „народност“, Тази дума „народност“ ние учителите взехме за първа позинка (девиза), за да я вдѣхнемъ въ сърдцата на народа си“.

Презъ учителствуването на Войниковъ „шуменци видѣли уч“

Вълнени платове за мънни костюми — голѣмъ изборъ, високо качество, низни цени само при

ГАНЧО ДЯНКОВЪ & СИНОВЕ

Хроника

Дивидентътъ по 4 на ст. на дѣловетъ за миналата година попул. банка ще изплаща отъ 1 априлъ т. г.

Годишното събрание на Архислогическото д-во тукъ, ще се състои на 3 априлъ, идущата недѣля, въ салона на музея, първата прогимназия, 10 часа.

Канятъ се членоветъ да присъствуватъ.

Започна отъ понедѣлникъ в. „Воейното кино“ силно драматичниятъ Руски филмъ:

„Огнената нощъ“

— по мотиви на Л. Толстой участвува въ главнитъ роли:

Габи Морле, Викторъ Франсенъ, Жоржъ Риго и Синьоре. Филмътъ е съпроводенъ съ руски, цигански романси и балети.

ОЧАКВАЙТЕ наскоро пакъ въ същото кино най-много желаня и музикаленъ филмъ:

„Бохеми“

съ Марта Егертъ и Янъ Кипура.

На 3 априлъ т. г. ще бжде отпразднувано освещаването на новооткритото земеделско училище въ с. Макариополско — Търговищенско. Още отъ сега въ селото се готви голѣмо празненство.

Техниците отъ гр. Шуменъ по случай отпразднуванетоъ общия празникъ на техниците въ България уреждатъ две беседи на технически теми: 1) Благоустрояване на селата отъ Инж. К. Стойковъ. 2)

Развитието на водоснабдителното дѣло въ Шуменска областъ отъ Инж. Г. Григоровъ.

Беседитъ ще се изнесатъ въ салона на читалище „Архангелъ Михаилъ“ на 31 мартъ 1938 г. Начало 18.30 ч. а. Входъ безплатенъ.

Управителния съветъ на Шуменската спортна областъ свикна управителнитъ тѣла на спортнитъ клубове отъ града на съвместна конференция въ канцеларията на областта 31 т. м. четвъртъкъ въ 7 часа вечерята, за разглеждане на текущи въпроси отъ организационенъ характеръ; програмата за областното първенство; отпразднуванетоъ „ДЕНЪТЪ НА СПОРТА“ а най-главно разглеждане положението на нѣкои отъ клубовѣтъ, които до сега сж останали още неорганизирани къмъ областта и Б. Н. С. Ф.

Поради твърде важния днене въ рѣдъ присъствието на управ. тѣло необходимо.

Въ края на тоя месецъ завършва учебната година на 23-те земеделски училища въ нашата област. Всички тѣ готвятъ своитъ утре и изложби. Презъ м. априлъ ученицитъ и ученичкитъ отъ тия училища ще бждатъ заведени на ескурзии главно въ уредени държавни земеделски стопанства, за да имъ се покажатъ постиженията на нашето земеделие и скотовъдство.

Съгласно Чл. 124 ал. Наредба законъ за тютюна продавачитъ нютююневи изѣлия сж длъжни да държатъ въ дюкяна си постоянно за продаване пакети и папириси отъ последнитъ две качества тютюнь, включително и малкиятъ кутийки отъ по 8 кжса.

Тѣ немогатъ подъ никакъвъ предлогъ да отказватъ продажбата на тютюня.

Който не държи въ продавницитъ си горнитъ качества тютюнь при констатиране това отъ акцизната властъ се глобява съ глоба отъ 100 до 500 лв. съгласно Чл. 181 ал. сжща Наредба-законъ.

Шуменското окол. агрономство ще раздаде парични премии на всички стопани земеделци, които по даденъ планъ си построятъ модерни хигиенични трища. Всеки земеделски стопанинъ може да се сведоми лично въ агрономството и получи планъ и опжтванъ за построяване на трището.

лицата си въ много добъръ редъ. Обаче, той не е билъ само примѣренъ възпитателъ, но и добъръ гражданинъ, който е обичалъ народа си и за своята просвѣта е работилъ неуморно презъ цѣлия си животъ. Войниковъ е носилъ въ себе си идеитъ на възраждането, борилъ се е за тѣхъ съ всички срѣдства и съкровното му желание е било да види своя народъ самосъздалъ се, образованъ и обединенъ. „Ето ви го, пише неговия съвременникъ Илия Р. Блъсковъ, разпаления патриотъ Добри Войниковъ като да го гледамъ изправенъ на учителската си катедра въ всеки почти празникъ следъ черковни отпускъ, насрѣща му цѣло училище пълно съ ученици, съ младежи граждани, какъ съ пламенни слова говори и проповѣдва за любовта къмъ Отецеството, люб. въ къмъ всичко що е народно, като

разправя за длъжноститъ на всекого къмъ себе си, къмъ Бога! къмъ ближнитъ си. къмъ Отецеството, и неговитъ слова бѣха тъй силни тъй ясни, тъй внушителни, щото покъртиха сърдцата и на старо и на младо“.

Войниковъ е билъ човѣкъ на дѣлото. Не само въ училище, но и вънъ отъ него, той неуморно е работилъ за просвѣтата на своя народъ. Познавайки френския езикъ, той превежда и черпи материали за преподаване, пише учебници по българска история и граматика. Вечеръ събира по възрастнитъ ученици и ги учи на нотна пѣние, защото тоя предметъ не се преподавалъ тогава въ училищната програма. Съставя оркестръ — първия оркестръ въ България и то не отъ популярнитъ тогава инструменти: урла, тъпанъ и кемане, а отъ флау, пиколона, цигулка,

басъ. Оркестръ обучавал тайно, защото при тогавашнитъ предразсъдъци, гражданитъ веднага биха си вдигнали уважението отъ Войниковъ загдето е започналъ да изучава децата имъ на занаятъ, който само циганитъ сж упражнявали тогава по сватби и гуляи. Пише диалози, като е каралъ ученицитъ си да ги казватъ на годишнитъ изпити. Въ тѣхъ той е впагалъ идеята за свободата за отогпкваната национална гордостъ за славното минало, за бждещето — като всичко това умѣло е изразявалъ съ разни символи. За тия диалози Бацаровъ пише: — „Войниковъ намираше добъръ случай да изказва своитъ идеи чрезъ разговори между ученици, които наричахме представление“. Такъвъ единъ диалогъ описва много картинно Илия Р. Блъсковъ, въ който е участвувалъ и самия той. Сжщия е

ндикално дело за кое онай благодаримъ. Идѣхновявайки това особено внимание нѣмъ чки членове даваме обетъ Та Ваше Величество, че делата бждатъ живиятъ ни примѣръ: сж още по-голѣмъ ентузиазъ зарадистимъ за осжщесвяванетоъ на Воения синдикатъ: това спомогнемъ и за стопанъ възходъ на България.

За общото събрание Теодоси Ангеловъ

С О Ф И Я

Министра Земледѣието Инж.

Общото събрание на синдикатъ „Тича“ Ви благодаримъ за високата ч. правена съ Васъ съ предс. за награждаване съ орденъ гражданска заслуга нашия сѣтелъ Борисъ Евтимовъ.

За общото събрание Инженеръ Р.

Любители на икономията!

Прегледайте старитъ си костюми и вехтитъ си шапки и си спомнете за

Ателие

„ДИАМАНТЪ“

където при едно истинско химическо почистване, сж замѣстятъ напълно новитъ.

Съ почитание: ЯНКО ДИМИТРОВЪ — ул. „Царъ Освободителъ“, 152 — срещу аптеката Хиню Недевъ

Д-ръ Борисъ Недевъ

специалистъ хирургъ

се завърна отъ странство и започна да лѣкува

Кабинетъ: ул. „Царъ Освободителъ“ (до халитъ)

Председателя на водния синдикатъ „Тича“ награденъ.

Г-нъ Борисъ Евтимовъ, като дългогодишенъ Председателъ на Управителния съветъ на Водния индикатъ „Тича“ — Шуменъ е награденъ отъ Н. В. Царя съ Офицерски кръстъ за гражданска заслуга IV-та степенъ.

По тоя случай отъ общото редовно събрание на синдиката станало на 20 мартъ т. г. въ гр. Шуменъ е отпратило следнитъ телеграми:

С о ф и я

Негово Величество Царя

Членоветъ на Водния синдикатъ „Тича“ бурно и сърдечно акламирайтъ Височайшето Виянимание оказано на председателя Борисъ Евтимовъ за награждаванетоъ му съ орденъ за гражданска заслуга за обществена служба въ Водното си-

станалъ на 17 януарий 186. „по нощъ“ съ „управителъ атрото Войниковъ“. Въ свирилъ и оркестръ съск. оржководенъ сжщо отъ Вой. Това представление е билъ събитие за града. Войн. учителствувалъ въ Шуменъ година. Въ последнитъ обаче, на неговата дейностъ джнитъ на Шуменъ поч. гледатъ накриво, защото не давалъ неприятности съ ул. тѣ. Скроменъ и тихъ п. Войниковъ е билъ човѣкъ блесъ твърдъ въ убежденъ и не обичалъ да служи на денъ. И въпрѣки, че сж зувалъ съ обичята и ува. на цѣлото шуменско гра. той бива лишенъ отъ уч. си мѣстъ. Плодъ на негов. мушение отъ тая постъ.